

O O R

o o n a a n g e v e n d T i j d s c h r i f t

Superstunt
extra Smashing Pumpkins concert
100 gratis tickets

De dansmissie van

Underworld

Fuck Easy Tune?

Achter de schermen van een Gezellig Fenomeen

Iggy Pop • K's Choice • The Gathering
R. Kelly • Bad Religion • Jimmy LaFave
Krist Novoselic: Leven Na Nirvana

8 170802 500033

Mensen hebben nu
 eenmaal hersens en
 er is niets op tegen om
 die te gebruiken'

Baker, Bentley, Hetson, Greffin & Schayer (v.l.n.r.)

Het kan raar lopen. Tussen '88 en '92 bracht Bad Religion een handvol platen uit op hun eigen onafhankelijke label: Epitaph. Die platen waren, met name van *Suffer* tot *Generator*, van uitzonderlijke kwaliteit. Maar ze verkochten ook nog zo goed dat Epitaph kon investeren in een heuse stal punkbands. Opnieuw rinkelde de kassa, ditmaal nog veel heftiger. Van NOFX, Rancid, Pennywise en Offspring werden de laatste twee jaar overal ter wereld miljoenen platen afgezet. Ironisch genoeg vertrok Bad Religion aan de vooravond van de grote commerciële punkdoorbraak naar een andere platenfirma: Sony. Gitarist **Brett Gurewitz** voelde echter niets voor Sony en wilde voortaan liever als directeur van Epitaph door het leven. Aangezien Brett alom werd gezien als de belangrijkste componist van de groep vreesde vriend en vijand dat er voor Bad Religion bij Sony slechts een plekje in de achterhoede van het hedendaagse punkgeweld over zou blijven. Maar wat blijkt nu? De zojuist verschenen (eerste Brett-loze) CD *The Gray Race* is zowaar een hoogtepunt in de vijftienjarige

geschiedenis van de groep en doet eigenlijk niet onder voor de *Best Of*-verzamelaar *All Ages*, die onlangs - om het nog ingewikkelder te maken - op Epitaph uitkwam. Als Bad Religion daarmee iets bewijst, dan is het wel dat de compositorische rol van Brett Gurewitz, toch iets minder cruciaal is geweest dan menigeneen tot dusverre had aangenomen. Zanger **Greg Graffin** geeft uitleg.

The *Gray Race*. Die titel associeerden wij onmiddellijk met grijze mannen die het op hun oude dag nog wel eens even op zullen gaan nemen tegen Pennywise en Offspring.

'Leuk bedacht, maar het klopt van geen kanten. *The Gray Race* is het menselijke ras. Dat is namelijk in staat om grijstinten te onderscheiden. En zo subtiele verschillen te zien tussen de twee extremen Zwart en Wit. De mens is het enige dier op aarde dat dat kan.'

Graffin is, nog altijd, hevig geïnteresseerd in biologische vraagstukken. Naast Bad Religion hield hij er altijd een baan in het universitair onderwijs op na. Maar de afgelopen anderhalf jaar heeft hij het te druk gekregen met de band om nog college te kunnen geven. Die drukte werd voornamelijk verklaard door het vertrek van mede-componist Gurewitz. Plots moest Greg de songs alleen gaan schrijven. Precies op een moment dat de hele muziekwereld alerter is op punkmuziek dan ooit. Een enorme verantwoordelijkheid.

Greg: 'Ik vond het eerlijk gezegd wel een uitdaging om volledige controle over de songs te hebben. Samen schrijven is toch altijd een beetje geven en nemen. Je houdt je in. Ik wist dat als Brett met een bepaalde stijl aankwam, ik met iets anders op de proppen moest komen. Op zo'n manier kun je je capaciteiten nooit voor de volle honderd procent tonen. Toen Brett vertrok, voelde ik me in dat opzicht dus totaal niet ontmoedigd. Meer dan ooit begon ik me te concentreren op nieuwe songs. Want ik realiseerde me na-

**Vijftien jaar lang timmerden ze aan
de weg, de westkust punkband**

Bad Religion.

**Maar toen punk echt groot werd,
dreigden ze onder te sneeuwen in
de trend die zij nu juist als geen ander
hadden vormgegeven. Getuige de
kracht en kwaliteit van *The Gray Race* zullen
ze in 1996 echter keihard terugslaan.**

tuurlijk wel degelijk in wat voor situatie we zaten. Nu durf ik te zeggen dat die situatie er juist voor heeft gezorgd dat we het beste uit onszelf hebben weten te halen.'

De eerste single die van het album getrokken is, heet Punk Rock Song. Een beetje een pesterig nummer.

'Op het eerste gehoor lijkt dat misschien een wat oppervlakkig nummer, maar qua concept is het juist één van onze zwaarste songs. *Punk Rock Song* bevat alles waar het bij Bad Religion altijd om gedraaid heeft: de klassieke menselijke problemen. Maar als het refrein nadert, stel ik dat het enige wat Bad Religion daar aan kan doen, het aanbieden van een punkrocksong is. Zo toon ik dat er altijd een limiet is aan wat we als band kunnen geven. Ik zeg tegen het publiek: jullie leven in deze wereld, jullie hebben met al deze problemen te maken. En wij kunnen niets anders dan een punkrocksong voor jullie spelen. Wat dan meteen weer een understatement is voor de invloed van onze muziek.'

(Op dat moment gaat de deur open en schuiven gitarist

Greg 'the Clown' Hetson en de goedlachse Dik Trom-achtige drummer Bobby Scayer aan.)

Het moet voor jullie toch wel zuur zijn geweest dat jullie naar Sony dachten te vertrekken om gouden platen in de wacht te slepen, terwijl *Offspring* bijna onmiddellijk daarna zelfs platina haalde. Op *Epitaph*.

Bobby: 'We vertrokken om distributieredenen. In een land als Duitsland waren onze platen overal te koop, maar in andere landen niet. Op dat moment konden wij niet aan zien komen dat *Epitaph* overal ter wereld gedistribueerd zou worden. Onvoorspelbaarheid is typerend voor de muziek-bizniz.'

Greg Graffin: 'Het succes van *Epitaph*-acts werkt in ons voordeel. Wij hebben er profijt van dat de muziek die wij hebben helpen creëren zoveel aandacht krijgt. Ik zeg niet dat al die bands hun platen zonder ons niet gemaakt zou-

den hebben. Maar we zijn zeker van invloed geweest op hun geluid. En verder: er zijn nu veel meer mensen die naar punkrock luisteren. Ze luisteren dan wel niet allemaal naar ons, maar dat is toch niet zo erg?'

Bij Epitaph-Amerika werd nogal schamper gedaan over The Gray Race.

'Dat is puur propaganda. Iedereen die daar werkt, zegt dat Bad Religion alleen maar goed was toen ze nog op *Epitaph* zaten. Laat ze maar kletsen. Want ook *dat* werkt in ons voordeel. De luisteraars zullen compleet verbaasd zijn als ze het nieuwe album horen. Dat houdt me meer bezig dan het gezeur van mensen die feitelijke onjuistheden verspreiden.'

Graffin gaat door voor een behoorlijk intelligent en redelijk mens. Daarom vonden we het wel wonderlijk om in een Brits blaadje te lezen dat hij zijn fans voor 80% inschat als *totally fucking idiots*.

Greg: 'Die uitspraak blijft me maar achtervolgen. Nergens kunnen ze je zo goed misquoten als in Engeland. Ik sprak met die journalist over hoe moeilijk het is mensen onder te verdelen in groepen. *Pik honderd mensen van de straat*, zei ik, *en je hebt tachtig idioten*. Geldt dat ook voor jullie publiek? vroeg de journalist. Ik antwoordde: *Als je een willekeurige verzameling Amerikanen neemt, dan zou dat best wel eens het geval kunnen zijn*. De waarheid is dat ik ons publiek behoorlijk hoog inschat. Zeker als ze acht slaan op mijn teksten. Mensen hebben nu eenmaal hersens en er is niets op tegen om die te gebruiken. Iedereen die mij kent, weet dat ik zo'n beetje het tegenovergestelde van arrogant ben. Het is toch weinig aannemelijk dat iemand die zo geïnteresseerd is in onderwijs als ik, er van uit zou gaan dat mensen stom zijn?'

Jullie speelden een paar jaar geleden in Friesland op het Waldrock-festival. Dat festival heeft een goede naam omdat er altijd coole bands optreden. Jij stond op het podium en zei dat dat het slechtst georganiseerde festival ter wereld was. Dat kwam nogal arrogant over.

Greg: 'Zei ik dat? Kan best. Want het was ook zo. Er mogen dan goede bands spelen, maar als het podium heen en weer schudt en je alleen maar feedback uit de P.A. hoort, dan kan je als band niet optimaal presteren. Het publiek is daar uiteindelijk de dupe van.'

Hoe komt het toch dat bij Bad Religion altijd alles anders gaat dan bij andere bands, alles een reden heeft en niets lijkt wat het is?

Greg: 'Omdat we alles dat met de band te maken heeft in eigen hand houden. Tachtig procent van alle andere bands bestaat namelijk uit *totally fucking idiots*. Bad Religion is anders. Niemand weet hoe anders het er bij ons toegaat. Wij huren mensen in, respecteren ze, maar geven niemand beslissingsbevoegdheid. Sommigen worden daar helemaal gek van. Wij bemoeien ons met alles. Bepalen zelf of we ergens spelen of niet. Dat is uniek.'